वीरस्थ Adj. *einen Helden stehend, tapfer.*

वीरस्थान n. 1) *Ort* oder *Stellung eines tapfern Mannes.* — 2) *eine best. Stellung der Asketen.* — 3) N. pr. einer dem Çiva geheiligten Stätte.

वीरस्थायिन् Adj. *die* वीरस्थान 2) *genannte Stellung einnehmend.*

वीरस्वामिन् m. N. pr. eines Dânava.

वीरहत्या f. *Männermord, Tödtung eines Sohnes* Comm. zu Âpast. Çr. 5,27,3.

वीरहन् Adj. (f. ॰घ्नी und ॰हणी) *Männer —, feindliche Männer tödtend, Todtschläger.* — 2) *der das heilige Feuer hat erlöschen lassen* (?) Vasishṭha 1,18.

वीरहोत्र m. Pl. N. pr. eines Volkes.

वीरान्तरमालाविरुद n. Bez. *einer künstlichen Strophe im Panegyricus* Virudâvali, *in der die einzelnen Attribute des Helden in alphabetischer Ordnung aufgezählt werden.*

*वीराख्य m. *Guilandina Bonduc* Râǵan. 8,63.

वीरागम n. (!) Titel eines Werkes Burnell, T.

वीराचार्य m. N. pr. eines Autors Gaṇar. 40,12.

वीराणक N. pr. einer Oertlichkeit Ind. Antiq. 6,53. Vgl. वीरानक.

वीराधन् m. 1) *die Laufbahn eines Helden.* — 2) *ein heldenmüthiger Tod.*

वीरानक (!) N. pr. einer Oertlichkeit. Vgl. वीराणक.

वीरानन्द Titel eines Schauspiels Hall in der Einl. zu Daçar. 30.

वीरापुर n. N. pr. einer *Stadt.*

*वीराम्ल m. *Rumex vesicarius* Râǵan. 6,130.

वीराय् *den Helden spielen.* ॰यित n. impers.

*वीरारुक n. *die Frucht eines best. Baumes* Râǵan. 11,99.

*वीराशंसन n. *der Ort in der Schlacht, wo der Kampf am heftigsten wüthet.*

वीराष्टक m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's.

वीरासन n. 1) *eine best. Art zu sitzen bei den Asketen* Saṁhitopan. 41,3. AV. Pariç. 41,1. — 2) *das Stehen auf einem erhöhten Platze.* — 3) *das Wachen bei Nachtmit einem Schwerte in der Hand.*

वीरिण m. n. *Andropogon muricatus.* ॰मिश्र Çat. Br. 13,8,1,15.

वीरिणावत्त् Adj. in कर्षू॰ Nachtr. 6.

वीरिणी f. 1) *Mutter von Söhnen.* — 2) Bein. der Asikni, einer Gattin Daksha's. — 3) N. pr. eines Flusses. Richtig चीरिणी.

वीरुध् f. (m. einmal im MBh.) 1) *Gewächs, Kraut.* Im System *eine kriechende Pflanze* und *ein niederer Strauch.* वीरुधां पतिः vom Soma und dem Monde. — 2) so v. a. *Schlinge* Pâr. Gṛhj. 3,7,3.

वीरुध n., *वीरुधा f. und विरुधि (wohl f.) dass. वीरुधादीनाम् Kap. 5,121.

(वीरेण्य) वीरेणिय Adj. *mannhaft.*

वीरेन्द्र m. 1) *ein Fürst unter Helden* 110,21. — 2) f. ई N. pr. einer Jogini Cunningham, Arch. Surv. 9,69.

वीरेश 1) m. *a) eine Form* Çiva's. — *b)* bei den ekstatischen Çaiva *ein Seliger auf einer best. Stufe.* — 2) n. ein Liñga des Çiva Vireça.

वीरेश्वर 1) m. = वीरेश 1) *a).* — *b)* N. pr. α) *eines Wesens im Gefolge Çiva's. — β) eines Mannes. Auch ॰भट्ट und ॰महाडकर. — 2) n. = वीरेश 2). Auch ॰लिङ्ग n.

वीरेश्वरस्तोत्र n. Titel Burnell, T.

*वीरोज्झ Adj. *das Opfer unterlassend.*

*वीरोपजीवक und *जीविक (fehlerhaft) Adj. *betrügerischer Weise, als wenn es sich um die Unterhaltung des heiligen Feuers handelte, um Almosen bittend.*

वीर्त्सा f. *das Vereitelnwollen.*

वीर्य, वीरिय 1) n. (adj. Comp. f. या) *a) Männlichkeit, Tapferkeit.* — *b) Kraft, Wirksamkeit, Energie, Macht.* — *c) Mannesthat, Heldenthat.* — *d) männliche Kraft,* so v. a. *männlicher Same.* — *e) Gift.* — 2) वीर्या N. pr. einer Nâga-Jungfrau Kâraṇḍ. 4,10.

वीर्यकाम Adj. *männliche Kraft wünschend.*

वीर्यकृत् Adj. *Mannesthat verrichtend.*

वीर्यकृत Adj. nach dem Comm. = सामर्थ्येन संपादितः.

वीर्यग Adj. *eine Stelle einnehmend, wo er* (der Planet) *mächtig ist.*

वीर्यचन्द्र m. N. pr. des Vaters der Vîrâ, der Gattin Karaṁdhama's.

वीर्यतम Adj. *der kräftigste, wirksamste, mächtigste.*

वीर्यधर m. Pl. Bez. *der* Kshatrija *in* Plakshadvîpa.

वीर्यपण Adj. (f. या) *durch Heldenmuth erkauft.*

वीर्यपारमिता f. *die höchste Stufe der Männlichkeit, — der Macht, — der Energie* Kâraṇḍ. 82,8. 87,11.

वीर्यप्रवाद n. Titel eines Pûrva der Ǵaina.

*वीर्यभद्र m. N. pr. eines Mannes.

वीर्यमत्त्व MBh. 3,16610 fehlerhaft für वीर्यमत्त.

वीर्यवत्तरत्व n. *das Erfordern einer grösseren Kraft.*

वीर्यवत्ता f. *Kräftigkeit, Mächtigkeit* Gop. Br. 2, 3,9 (वीर्यवत्तायाः इति zu lesen).

वीर्यवत्त्व n. dass.

वीर्यवत्, वीरियवत् 1) Adj. *a) kräftig, wirksam, tüchtig, mächtig.* Compar. वीर्यवत्तर AV. 18, 4,33. Superl. वीर्यवत्तम. — *b) Kraft erfordernd.* — *c) samenreich.* — 2) m. N. pr. *a)* eines zu den Viçve Devâs gezählten Wesens. — *b)* eines Sohnes des 10ten Manu. — 3) f. वीर्यवती N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's.

वीर्यवाहिन् Adj. *Samen führend.*

*वीर्यवृद्धिकर n. *ein Aphrodisiacum.*

1. वीर्यशुल्क n. *Männlichkeit* oder *Heldenmuth als Kaufpreis* Bhâg. P. 1,10,29.

2. वीर्यशुल्क Adj. (f. या) *durch Männlichkeit* oder *Heldenmuth erkauft* oder *zu erkaufen* Bhâg. P. 10,52,41.

वीर्यसत्त्ववत् Adj. *Männlichkeit und Muth besitzend.*

वीर्यसह m. N. pr. eines Sohnes des Saudâsa.

*वीर्यसेन m. N. pr. eines Mannes.

वीर्यहारिन् m. N. pr. eines bösen Geistes.

वीर्यावत् Adj. = वीर्यवत् 1) *a).*

वीवध m. s. u. विवध.

*वीवधिक Adj. s. u. *विवधिक.

वीवाह m. = विवाह *Heimführung der Braut, Hochzeit, Eheschliessung, — mit* (सह) Hem. Par. 2,271. 6,98. Paṅkad.

1. वीश m. *ein best. Gewicht,* = 20 Pala = 1/5 Tulâ Hemâdri 1,117,16.

2. वीश in पञ्चवीश.

वीस n. *eine Art Tanz* S. S. S. 261.

वीसर्प m. = विसर्प 2) Karaka 6,11.

वीसलदेव m. N. pr. eines Fürsten Ind. Antiq. 6,210.

वुड्, वुडित *untergetaucht.*

वूर्य n. *Wahl* in क्रतुवूर्य.

वूस् (!), वूस्येत् angeblich = पृथक्कुर्यात् Prij. 37,2.

वृक 1) m. *a) Wolf.* — *b) *Hund.* — *c) *Schakal.* — *d) *Krähe.* — *e) *Eule.* — *f) *Dieb.* — *g) *ein* Kshatrija. — *h) Pflug.* — *i) *Donnerkeil.* — *k) *der Mond.* — *l) *die Sonne.* — *m) *eine best. Pflanze,* = बक. — *n) *das Harz der Pinus longifolia.* — *o)* N. pr. α) Pl. eines Volkes. Auch *Pl. zu वार्कीय. — β) eines Asura. — γ) eines Sohnes des Kṛshṇa. — δ) verschiedener Fürsten. — 2) *f. वृका *eine best. Pflanze,* = अम्बष्ठा. — 3) f. वृकी *a) Wölfin.* — *b) *Schakal-Weibchen.* — *c) *Clypea hernandifolia* Râǵan. 6,122.

वृककर्मन् 1) Adj. *wie ein Wolf verfahrend, wölfisch* Veṇis. 141. — 2) m. N. pr. eines Asura.